

συνδυάζουσαι τὰς δύο ἀνωτέρω — δύναται νὰ χαρακτηρισθῶν α) ἡ ἀποξηράνσις ἐπὶ τοῦ κλήματος καὶ β) ἡ ἀποξηράνσις ὑπὸ πλαστικῇ ὕλῃ. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσηιν ἡ ἀποξηράνσις τοῦ σταφιδοκάρπου πραγματοποιεῖται, δι' ἀναρτήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ φέροντος αὐτὸν κλήματος, διὰ τῆς θερμοκρασίας τοῦ κυκλοφοροῦντος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος κυρίως καὶ δευτερευόντως διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προσπιπτούσης ἡλιακῆς θερμότητος. Κατὰ τὴν δευτέραν μέθοδον ὁ σταφιδοκάρπος καλύπτεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀποξηράνσεως μὲ διαφανή ἢ διαφώτιστον πλαστικὴν ὕλην, ἡ δὲ ἀποξηράνσις αὐτοῦ συντελεῖται διὰ τῆς ὑπὸ τὴν πλαστικὴν ὕλην δεσμευμένης ἡλιακῆς θερμότητος.

Αἱ τρεῖς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσάν τεσσάρων μεθόδων ἀποξηράνσεως περιλαμβάνουν τοὺς κατωτέρω μικροτέρους τρόπους ἀποξηράνσεως:

1) ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΑΜΕΣΟΝ ΗΛΙΟΝ

Αὕτη περιλαμβάνει τὴν ἀποξηράνσιν α) ἐπὶ χωματαλῶν ἐπιχρισμένων διὰ γλίνης, β) ἐπὶ χωματαλῶν κεκαλυμμένων διὰ χάρτου, γ) ἐπὶ τσιμενταλῶν, δ) ἐπὶ τζιβιερῶν μὲ πυθμένα ἐκ ζύλου, στ) ἐπὶ τζιβιερῶν μὲ πυθμένα ἐκ δικτυωτοῦ συρματοπλέγματος ἢ τεταμένου σύρματος.

2) ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ ΥΠΟ ΣΚΙΑΝ

Αὕτη διακρίνεται α) εἰς τὴν ἀποξηράνσιν δι' ἐκθέσεως (ἀπλωμα) τῶν σταφυλῶν, εἴτε κάτωθι στεγαστρῶν μεγάλων διαστάσεων ἐπὶ τζιβιερῶν ἐκ συρματινῶν πλέγματος ἢ τεταμένων συρμάτων, εἴτε ἐπὶ μονίμου ὑποστέγου φέροντος ἐπάλληλα πατώματα ἐκ πλεκτοῦ δικτυοῦ σύρματος, τύπου Αὐστραλίας, καὶ β) εἰς τὴν ἀποξηράνσιν δι' ἀναρτήσεως τῶν σταφυλῶν εἴτε ἐπὶ τζιβιερῶν ἐκ τεταμένων συρμάτων κάτωθεν μεγάλων στεγαστρῶν, εἴτε ἐπὶ μονίμων μικρῶν ὑποστέγων τύπου Ἰνστιτούτου — Αἰγίου (πλάτος 1,60), φερόντων πατώματα ἐκ τεταμένων συρμάτων ἀπεχόντων μεταξύ τῶν κατὰ 25—30 cm.

3) ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ ΥΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΗΝ ΥΛΗΝ

Ἡ μέθοδος αὕτη, ἐφεύρεσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων χρόνων, διακρίνεται α) εἰς τὴν ἀποξηράνσιν κάτωθεν πλαστικῶν σταφιδοπάνων δι' ἐκθέσεως τῶν σταφυλῶν εἴτε ἐπὶ ἀλωνίων εἴτε ἐπὶ τζιβιερῶν καὶ β) εἰς τὴν ἀποξηράνσιν δι' ἀναρτήσεως εἰς εἰδικὴν κατασκευὴν ὑπόστεγον. ἐκ πλαστι-

κῆς ὕλης — τὸ καλούμενον «Πλαστικὸν ὑπόστεγον».

Σήμερα ἐφαρμόζεται ὁ πρῶτος τρόπος ἀποξηράνσεως.

Προσεχῶς ἐλπίζομεν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ δεύτερος τρόπος ἀποξηράνσεως, ἐπὶ πλαστικὸν ὑπόστεγον, τὸ ὁποῖον σήμερον θεωροῦμεν ὡς τὸν πλέον βελτιωμένον τρόπον ἀποξηράνσεως δυνάμενον νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς πᾶσαν σταφιδικὴν περιφέρειαν καὶ ὑπὸ οἰασδήποτε καιρικῆς συνθήκας.

Τὴν ἐκλεκτοτέραν ποιότητα σταφίδος δίδει ἡ ἐπὶ τοῦ κλήματος ἀποξηράνσις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸν οἰκονομικώτερον τρόπον ἀποξηράνσεως, διότι δὲν ἀπαιτεῖ μεταφορικὰ μέχρι τῶν ἀλωνίων ἢ τῶν ὑποστέγων, οὔτε ἀπαιτεῖ ἰδιαίτερον χώρον καὶ ἐγκαταστάσεις ἀποξηράνσεως.

Ἀποτελεῖ τὸν φυσιολογικώτερον τρόπον ἀποξηράνσεως, διότι κατὰ τὴν προσεκτικὴν ἀποκοπὴν τῶν σταφυλῶν ἀποφεύγονται τὰ μαλάγματα καὶ ὁ κακομεταχειρισμὸς αὐτῶν, τὸ δὲ ἄθος τοῦ καρποῦ μὲν νει ἀνέπαφον καὶ ὁ ξηρὸς σταφιδοκάρπος ἐμφανίζει βελούδινον κυανόμαυρον χρωματισμόν, λίαν περιζήτητον εἰς τὸ ἐμπόριον. Μειονέκτημα ὁμως τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀποξηράνσεως, τὸ ὅποion δὲν ἐπέτρεψε καὶ τὴν ἐπικράτησιν του, εἶναι ἡ μεγάλη διάρκεια τοῦ χρόνου ἀποξηράνσεως, ἥτις δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ 35 ἡμέρας καὶ οἱ κίνδυνοι τοῦ διατρέχει ὁ σταφιδοκάρπος, ἰδίως κατὰ τὰς 3—4 πρώτας ἡμέρας, ἀπὸ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ἀνέμου.

Ἀκολουθοῦν κατόπιν αἱ μέθοδοι τῆς σκιάς καὶ τοῦ πλαστικοῦ ὑπόστεγου, δίδουσαι ἀμφότεραι ἐξ ἴσου ἐξαιρετικὴν ποιότητα σταφιδοκάρπου (Σκιάς).

Ἐνῷ ὁμως ἀμφότεραι αἱ μέθοδοι αὗται δίδουν ποιοτικῶς ἐξ ἴσου ἐξαιρετικὸν σταφιδοκάρπον, διαφέρουν ἐν τούτοις οὐσιωδῶς ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου ἀποξηράνσεως. Εἰς γενόμενα πειράματα εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Σταφίδος μεταξύ τῶν μεθόδων «Σκιάς Αὐστραλίας» καὶ «Πλαστικοῦ ὑπόστεγου» παρατηρήθησαν αἱ ἐξῆς διαφοραὶ: 1) Ἡ διάρκεια ἀποξηράνσεως μὲ τὴν Αὐστραλιανὴν μέθοδον ἦτο, ἐναντι τοῦ ἡλίου, 17 ἡμέρας μεγαλυτέρα. 2) Ἡ διάρκεια ἀποξηράνσεως εἰς τὸ Πλαστικὸν ὑπόστεγον ἦτο 4—6 ἡμέρας μεγαλυτέρα, ἐναντι τοῦ ἡλίου. Ἦτοι ἡ διάρκεια ἀποξηράνσεως ἔχει οὕτω:

- α) Ὑπὸ τὸν ἥλιον 15 ἡμέραι
- β) Ὑπὸ τὸ Πλαστικὸν ὑπόστεγον 19—21 ἡμέραι
- γ) Ὑπὸ Σκιάν τύπου Αὐστραλίας 32 ἡμέραι